

lang op de NWB-kalender. Een hoogtepunt was de organisatie van het bondskampioenschap in 1990. De wielerronde kreeg de benaming "Acht van Meijel" en meestal vond de start en finish in de Molenstraat plaats. Nadat twee jaar eerder voor het eerst ook de KNWU-renners hun opwachting maakten pakte de organisatie in 1999 flink uit. In samenwerking met de kasteleinsvereniging waren er ook een ludieke Beddenrace en een skeelerwedstrijd aan het programma toegevoegd. Nooit eerder hadden er op een prachtige zomerdag zoveel toeschouwers langs het parkoers gestaan. Het was in die jaren nog gebruikelijk dat de renners zich na afloop van de koers konden omkleden bij parkoersbewoners. Na de wedstrijd voor veteranen werden de bewoners van een woning aan de Molenstraat opeens verrast door twee renners in hun badkuip. De negenjarige Jorn Knops (1990) was die zomer nog niet echt bezig met wielrennen. Dat veranderde toen hij vijf jaar later in zijn woonplaats in het veld debuteerde tijdens het Limburgs kampioenschap, waar hij in de middenmoot eindigde. Zijn echte doorbraak volgde in 2010 in de wielerronde van Veldhoven. In het Eindhovens Dagblad schreef men vol lof over de winnaar. *"Het had veel weg van een kamikaze-actie: de rondensolo van Jorn Knops op de hardrijdersomloop. Maar de twintigjarige coureur van het organiserende Tempo gaf geen krimp, reed rechtstreeks naar de overwinning en liet zijn club blozen. Niet slecht voor iemand die zich pas twee jaar wielrenner noemt."* Datzelfde jaar won hij ook een rit in de meerdaagse Tsjechische Vysocina Tour. Voor een breder wedstrijdaanbod stapte Jorn in 2011 over naar wielervereniging De Jonge Renner. Dat leverde hem een jaar later de overwinning op in de Zeeuwse klassieke Wim Hendriks Trofee. Na de afronding van de studie bewegingswetenschappen in Maastricht koos hij voor de praktijk bij de profploeg van Giant-Shimano. Met zijn performanceplan heeft Jorn in 2018 een belangrijke rol vervuld bij de Girozege van zijn provinciegenoot Tom Dumoulin. Als prestatiecoach bleef hij tot en met 2020 werkzaam bij Team Sunweb en zou een jaar later bij het NOC NSF gaan werken. Daar vervult hij een coördinerende rol om sportbonden te ondersteunen bij de analyse van data over breedtesport.

In 1995 was Meijel op Eerste Paasdag de startlocatie van de tijdrit over 23 kilometer als onderdeel van de meerdaagse Teleflex Toer voor topamateurs. Burgemeester Hubert Vos was, in verband met zijn contacten binnen de KNWU, benaderd of het dorp startplaats wilde zijn. De start vond plaats op een podium aan het begin van de Dorpsstraat ter hoogte van de winkel van Coolen-Pluijm. Via de Dorpsstraat,

Jorn Knops wint in Veldhoven

de Molenstraat en de Kruisstraat reden de tijdrijders richting finishplaats Helden.

Crossen in de Simonshoekse bossen

Het Peeldorp was van oudsher op sportief gebied eveneens in de ban van motorcross. Daarvoor werd gebruikt gemaakt van het circuit "De Vossenbergh" in de Simonshoekse bossen. Dat bleek ook een selectief parkoers voor de veldrijders. Na de oprichting van TWC De Vélo vond op 2 januari 1977 de eerste cyclocross in het dorp plaats onder de vlag van de NWB. Het bijna twee kilometer selectieve parkoers kende diverse natuurlijke en kunstmatige hindernissen. Plaatselijke veldrijders als Ger Hendriks en Rob Peeters stonden er voor eigen publiek aan de start. Voor het bondskampioenschap dat in datzelfde jaar ook in Meijel gehouden werd was het Startebos de locatie. Daar werd Rob Peeters kampioen in de categorie gentlemen. Nog steeds vormen de Simonshoekse bossen het décor van de veldrit die sinds de jaren negentig een vaste plaats heeft verworven op de kalender van de Limburgse crosscompetitie in een samenwerkingsverband tussen de NWB en de KNWU. Had Graat won in de jaren negentig twee veldritten bij de masters en was vaak betrokken bij het uitzetten van het parkoers.

Op enkele honderden meters van het terrein aan de Berg groeiden Sabrina en Dennis Stultiëns op. Hun ouders Peter en Regina zorgden ervoor dat ze naast het drukke varkensbedrijf ook tijd vonden om hun kinderen te begeleiden in hun favoriete tijdverdrijf. De oudste zoon Dennis behoorde in de jeugd-en jongerencategorieën tot de veldrittoppers van zijn generatie. Bij de jeugd resulteerde dat in diverse zilveren en bronzen medailles tijdens NK's. Talentvolle generatiegenoten, materiaalpech en een onduidelijke finishlijn waren er de oorzaak van dat het net geen gouden medailles opleverde. In zijn laatste winter als actief veldrijder won hij in 2009 bij de amateurs in eigen dorp. Daarna richtte Dennis zich op de begeleiding van zijn zus. Sabrina combineerde het veldrijden jarenlang met de weg. Op achtjarige leeftijd was ze blij met het veroveren van de wegtitel in Bocholtz. *"Op de steile berg had ik bijna iedereen ingehaald en bovenop iedereen. Ik lag bij het ingaan van de laatste ronde al voorop. Zelfs de burge-*

Clubkampioenschappen De Vélo